

OVER DE GRENS

Veertien jaar is Veerle wanneer ze door haar ouders in mijn praktijk wordt aangemeld. Sinds haar achtste zit ze in de hulpverlening. De diagnose begon met migraine. Nu is het zware depressie met suïcidaliteit en een eetstoornis. Veerle slaapt slecht en voelt niet meer de kracht om naar school te gaan. Thuis moet ze door haar ouders in de gaten worden gehouden. Het zou namelijk zo maar kunnen dat ze een overdosis neemt van de negen pillen die ze dagelijks moet slikken. Haar ouders zijn ten einde raad.

Als ik dit meisje voor het eerst zie, ben ik vooral nieuwsgierig naar de oorsprong van dit probleem. Wat maakt dat ze ooit, zes jaar geleden, migraine kreeg? Wat is er gebeurd? Veerle weet het niet. Maar, ze wil het wél graag weten.

In al die jaren hulpverlening is aan de oorsprong van haar probleem geen aandacht besteed. Samen met Veerle gaan we in haar onderbewuste op zoek naar het antwoord op de vraag die ze zichzelf al jaren stelt; wat maakt dat ik mij voel zoals ik mij voel? Terwijl ze in trance is, stel ik vragen. Haar ja- en haar neevinger geven mij antwoord. Ik heb geen flauw idee welke kant het opgaat. Door de vragen komen we echter wel stapje voor stapje dichterbij het antwoord. Het antwoord wat ze al die jaren heeft weggestopt. Zeven jaar geleden is Veerle op het speelterrein van de Scouting door een jongen van haar leeftijd seksueel betast.

We komen er samen ook achter dat Veerle zich toen dood schaamde. Ze voelde zich vies, verdrietig en schuldig. Dit gevoel wilde ze niet meer dus stopte ze het al die tijd weg. Veerle deed tot op de dag van vandaag bewust haar masker op. Want, zo dacht ze zelf, als niemand ziet dat het gebeurd is dan is het ook helemaal niet gebeurd. Veerle heeft het nooit aan iemand vertelt. Toch bleef het nare gevoel sluimeren en werd het steeds groter en groter. Ze kwam bij psychologen, therapeuten, diëtisten. Niemand kwam tot de kern.

De confrontatie met het antwoord is groot. Het haalt beelden naar boven die ze verdrongen heeft. Beelden die veel boosheid en verdriet naar boven halen. Maar die er ook voor zorgen dat ze kan beginnen met de verwerking. Tijdens dit emotievolle proces blijft bij Veerle één vraag centraal staan: wie is hierin allemaal over de grens gegaan.

Irene Heim (1980) is sinds 2005 integratief kindtherapeute. Ze behandelt kinderen die om welke reden dan ook uit balans zijn. Tijdens haar werk maakt ze veel gebruik van de power-verhalen die ze schrijft.
www.ireneheim.nl